

dfi, ali če želi kakega fanta vajašine oprostiti, naj pride le k nji: ona ima skrivne pota do vsih, se vé, da jim mora le kaj stisniti v roko. Neumni ljudje so babeli verjeli in v različnih okoljšinah ji dajali po 5, 10, 15 in še več goldinarjev. Te dni so jo zasačili na neki taki sleparii, v kateri je 5 fl. vzela za pretvézo, nekega vradnika podkupiti. — Vémo, da ta prigodba ni prva te baže, in le čuditi se je, da se kmetje še niso spametovali in da se dajo še zmiraj pehariti od tacih sleparij! Pri rekrutiringah je clo navadno, da kmetje dajejo tolarčike takim agentom, ki jih zapijó, in če je fant vendar pri soldatih ostal, se izgovarjajo: „da na nobeno vižo ni bilo mogoče ga „sfrajati“, čeravno si je gospod njegov za vso moč prizadeval za-nj“. Bog daj norcem pamet! Da jih pa cigani in ciganke za denar sleparijo, jim privošimo iz serca.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski vradni časnik naznanja, da Njih veličanstvo želé, da se spomín na 18. dan lanskega februara na nobeno vižo ne obhaja. — Tudi za serbsko Vojvodino in temeški Banat je nova politično-sodijska osnova določena; razdeljena je ta kronovina po ti osnovi v 5. kresij, ki razpadajo v več okrajin. — Za učence svilorejske šole v Gradcu so dovolili cesar za 6 štípendij 500 fl. — Stroški za potrebe c. k. sodijskih vradnij po celem cesarstvu za leto 1854 so določeni na 18 mil. in 35.967 fl. — C. k. ministerstvo notranjih oprav je ukazalo, da o živinskih kugah se ima mertva živina natanko ogledati, da se berž iz začetka popolnoma spozná bolezin. — Ko se je po odhodu rusovskega poslanca grofa Orlova zvedilo, da se austrijska in pruska vlada ne vstopite ne na turško ne na rusovsko stran, se je popolnoma potlačeni up mirne sprave spet nekoliko oživil, in v znamenje tega je padel nadavk srebra in obligacije so poskočile povsod. — Skoz Dunaj in čez Terst gré ravno sedaj iz Petrograda domú v Turčijo 5 egipčanskih pomorskih oficirjev, ki so bili na vojni egipčanski barki od Rusov vjeti, od cara Nikolaja pa proti temu pomilosteni, da so mu poštenje zastavili, se nikdar več bojevati zoper Ruse. — 3. dan t. m. je 3000 Turkov pri Gjurjjevu čez Donavo šlo nad Ruse; precej huda bitev je terpela 5 ur, po kateri so se Turki spet na otoke vmaknili. — 6. dan t. m. so skušali Rusi Turkom terdnjavo Šekvetil spet vzeti, pa niso mogli zmagati Turkov. Pri Kalafatu, pravijo, še ne bo kmalo vojske, ker je zemlja krog in krog premočena in Kalafat tako obvarovan, da se da le z veliko silo premagati. 29. dan p. m. pa so bili Turki v Kalafatu in Vidinu že na boj pripravljeni, zakaj mahoma je primarsirala rusovska armada od 3 strani tako blizo do okopov (šanc), da je bila le za dva topova strelaja od njih; zdaj komandira poveljnik Gorčakov „nazaj!“ in kakor je prišla, se je vernila cela armada spet nazaj; peljal jo je le na ogled Kalafata, česar pa, razun 3 generalov, noben vojak ni vedil. — Rusovske barke švigajo po črnem morju; luka Sebastopolska je prazna. Iz deželnih dohodkov je sedanji rusovski poglavar Valahije izgovoril odstavljenemu hospodarju Stirbeju vsak mesec 1000 cekinov; knez se je zahvalil za milodar in ga noče. Mladi knez Stourd za služi v armadi Omer-pašatovi. Na albansko mejo Černogore so postavili Turki armado za stražo. Po „Fremdenblatt-u“ je v Radoveci v Albanii okoli 400 najveljavniših prebivavcov zoper Turke se spuntalo, ki so prisegli do zadnje kaplje kervi nasprotniki biti polluni. Dalje se od te vstaje še ni zvedilo nič. — Francozka

vlada, ktera se zmiraj bolj za vojsko pripravlja, je pisala 1. dan t. m. svojemu poročniku v Petrograd: naj reče caru, da zamore vojne barke angleško-francozke berž iz črnega morja odpraviti, kakor hitro odpravi svojo armado iz Moldave in Valahije, in se s turškim pooblastencem pomeni zastran pomirjenja, ki se ima predložiti zedinjenim 4 vladam. — Angleška vlada je 11. dan t. m. poslala en oddelk armade v Malto. — Po nekterih novicah ni dal serbski knez oklicati tistega imenitnega turškega fermana, po družih je bil v dvorani knezovi oklican vpričo ministrov in 30 državnih častnikov, in bo sedaj še le predložen starašinstvu v posvet.

Prošnja zastran slovenskega besednjaka.

Ker je sedaj vse lepo dogotovljeno, da pride toliko zaželjeni in toliko potrebni slovenski besednjak, kar je mogoče, popoln na dan, prosimo domoljube po vsih slovenskih krajih: naj nam pošiljajo, če imajo kaj nabranih še manj znanih ali celò nepoznanih domačih (ne iznova skovanih) besed, zakaj sila veliko dobrega blaga je še skritega po raznih kotih naše domovine. Posebno ljube nam bojo tudi besede mnogoverstnega rokodelskega orodja. Prepričali smo se v natisovanju gosp. Zalokarjevega „kmetijstva“, da v njem je velik velik zaklad dobrih domačih besed za razne kmetijske reči: naj bi častiti gosp. fajmošter blagovolili napraviti besednjaček tacih besed, kakor ga bo gosp. Dežman napravil za mineralogijo in zoologijo, jez pa za zdravilstvo itd.

Da se pa gospodu vredniku polajša vredovanje, prosimo: naj se taki besednjačiki napravljajo po nemško abecednem redu, ker nemško-slovenski del ima prvi v natis priti. Da pa gospodje pripomočniki polagoma zamorejo donašati svojo nabero, ni treba za vse pismenke (čerke) na enkrat poslati zberke, ampak izperva in kmali le besede nemške pismenke A. Nadjamo se obuditi v pripomoč početja tega narodskega veliko domoljubov, ki bojo kot pridne bčelice donašale nabere svoje k veličastnemu delu. V delu naj se razodeva iskrenost za besednják, ne pa le v kritiziranju samem, ktero, če ni zedinjeno z delom, nobene koristi nima. Delo in kritika: to je, česar želimo.

Kdor djanskih domoljubov bode kaj nabral besed, naj jih pošlje ali meni ali naravnost gosp. vredniku na Dunaj (pod napisom: — — Hr. Matthäus Cigale, k. k. Ministerial-Concipist und Redacteur des slovenischen Theiles des k. k. Reichsgesetzblattes in Wien. Abzugeben im Bureau des Reichsgesetzblattes).

Vredništvo.

Pogovori vredništva.

Včasih se nam po prijaznem podpiranju slavnih pisateljev od vsih strani nakupiči toliko sostavkov za „Novice“, da nam ni mogoče vsim tako hitro vstreči, kakor sami želimo, posebno ako so sostavki za kak poseben čas pisani. V tacih okolišinah smo dostikrat tudi prisiljeni okrajševati spise. Naj nam tedaj naši častiti prijatli vsega tega za zlo ne jemljejo. „Sila kola lomi“.

Stan kursa na Dunaji 13. februaria 1854.

Obligacije	5 %	90 ¹ / ₁₆ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	80 ¹ / ₂ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ %	80	Windišgrac. „ „ 20	27 ¹ / ₂ „
dolga	4 %	71 ¹ / ₄ „	Waldstein. „ „ 20	29 ¹ / ₄ „
	3 %	55 ¹ / ₄ „	Keglevičeve „ „ 10	10 ³ / ₄ „
	2 ¹ / ₂ %	45 ⁵ / ₄ „	Cesarski cekini.	5 fl. 57
Oblig. 5 % od leta 1851 B		113	Napoleondor (20 frankov)	9 fl. 54
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %		88	Suverendor	17 fl. 30
Zajemi od leta 1834		223 ¹ / ₂ „	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839		130 ¹ / ₂ „	na 100 fl.	25 ³ / ₄ fl.